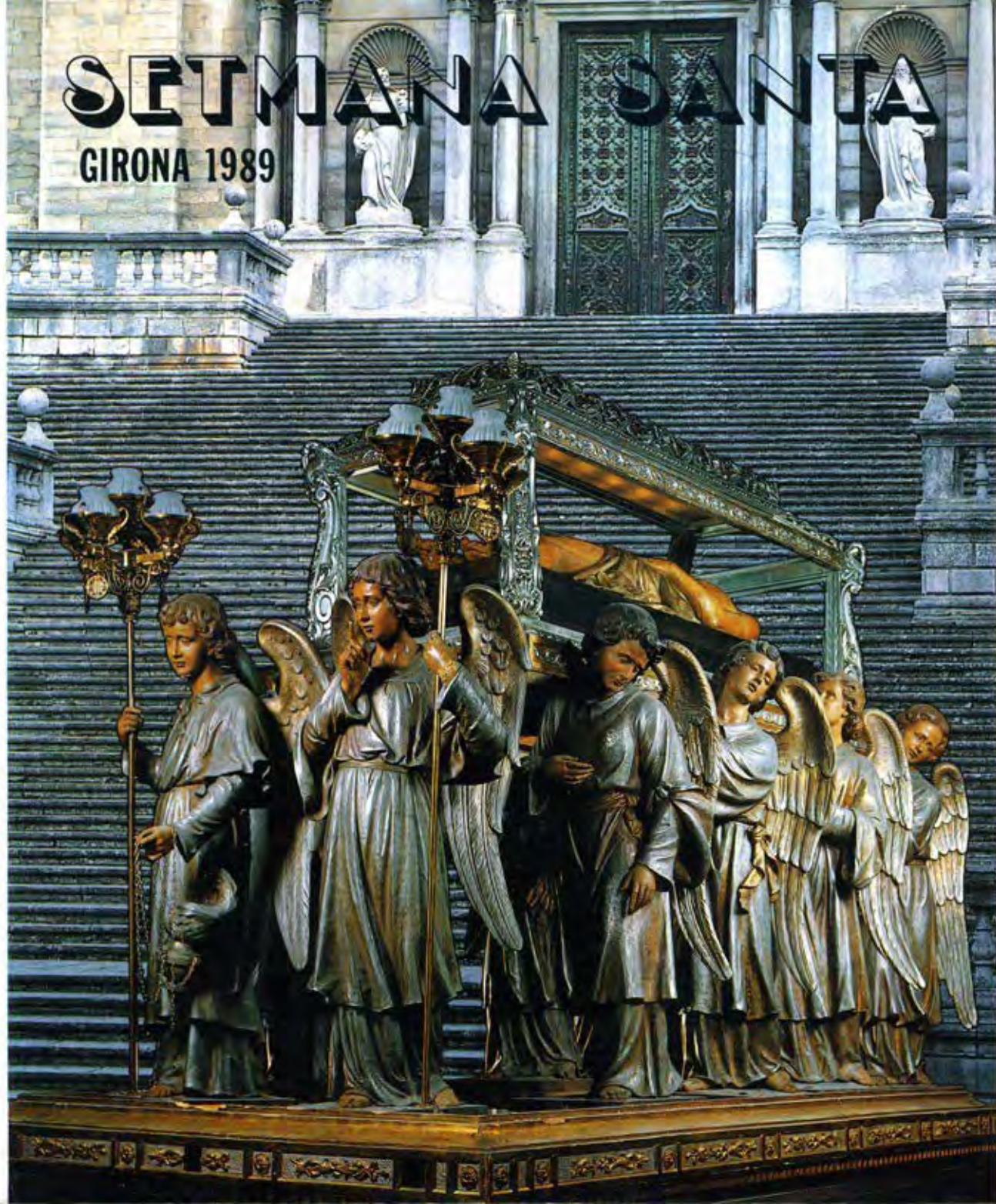

SETMANA SANTA

GIRONA 1989

Edita:
JUNTA DE CONFRARIES

Portada:
RAMON VILÀ

Disseny i impressió:
PALAHÍ ARTS GRÀFIQUES
C/ Força, 24 - 17004 Girona

Fotocomposició:
FONTANÉ - SALT

Dipòsit legal:
GI - 378 - 89

SETMANA SANTA

Programa Oficial de la Junta de Confraries de Girona

Publicat sota el patrocini
de l'Excel·lentíssim Ajuntament de la Ciutat

Pas dels Perfums, de la Confraria del Sant Sepulcre, obra de l'artista olotí Traité.

Déu vos guard

Amb un fervent i cordial «Déu vos guard» als Confreres, als Gironins i a tots aquells que vénen de fora i ens acompanyen per celebrar cada any, amb un record ben particular, el més gran misteri de la nostra redempció: la Passió, Mort i Resurrecció de nostre Senyor Jesucrist, ens plau avui presentar aquesta publicació, humil portaveu de les nostres Confraries. No creiem haver fet cosa inútil ni desencaminada en intentar ajudar a fer reviure en cada llar i en cada cor tot el sentit que inclou aquest mot, «Setmana Santa», és a dir, força espiritual eficaç i regust de tradició intensa.

No esdevé cap novetat; és senzillament reprendre el camí començat l'any 1946 i que al 1970, a causa de situacions i circumstàncies, no es pogué continuar.

En diverses ocasions i de diferents províncies han arribat fins a nosaltres prec demanant el retorn de la publicació. Aquest prec, eixit d'un sentiment es-

pontani de llur afecte, no podia restar desatès, perquè cal tenir en compte que la raó d'ésser de les Confraries és el culte, i pel que pertoca a les de la Setmana Santa en particular, adreçat entorn de la passió de Crist redemptor, sense excloure la processó del Sant Enterrament, que té com a finalitat fer viure en els que hi concorren i als qui la presencien una catequesi plàstica del misteri del dia.

Heus aquí, breument exposat, el programa que es proposa desplegar novament, si a Déu plau, amb la seva anyal aparició de la Revista-Programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona, i que no té altre títol que el d'ésser humil missatger de la devoció de la Passió de Crist, per ajudar a la nostra conversió i alhora per comunicar-ho als altres per al seu aprofitament espiritual.

LA JUNTA DE CONFRARIES DE
LA SETMANA SANTA

(Foto Sans).

JAUME CAMPRODON
Bisbe de Girona

AUTENTICITAT

L'evangelització es realitza a través de la mateixa dinàmica amb què Jesucrist dugué a terme el pla de salvació: per obres i paraules estretament lligades. Sant Lluç, referint-se a l'evangeli que ha escrit, diu que hi explica «tot allò que Jesús va fer i va ensenyar» (Actes, 1,1). És significatiu que posi al davant els fets i en segon lloc les paraules. Tota una lliçó. Aquest verset se m'ha acudit a l'hora d'escriure unes ratlles per al programa de les Confraries de Setmana Santa.

La Setmana Santa parla; tanmateix, no tindrà credibilitat el que celebrem si no va acompanyat del testimoni de les nostres obres. A part de la gràcia de Déu, que no nega a ningú, per a fer entendre la profunditat de la salvació de Jesucrist és indispensable la vida dels qui ens manifestem salvats.

El missatge de Joan Pau II per a la Quaresma d'enguany comença amb la pregària del Mestre: «El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui». I afegeix: «Dels llavis de tots els homes i de dones de les diverses races humanes que componen la gran comunitat cristiana, brolla harmoniosament aquesta súplica al pare del cel amb entonació diferent, car són molts els pobles que, més que no pas una súplica serena i confiada, alcen a Déu un clam d'angoixa i de dolor, agullonats per la fam física, incapaços de proporcionar-se l'aliment necessari».

L'esforç personal de cada creient de cara a una major solidaritat amb les moltes i variades necessitats del món, dóna autenticitat a la pregària i credibilitat al fet cristià. «Més que mai —escrivia Pau VI— el testimoniatge de la vida s'ha convertit en una condició essencial de l'eficàcia de la predicació» (E. N. 76).

Les profundes desigualtats entre els pobles desenvolupats i els pobles pobres; les situacions precàries en què viuen moltes persones, fins i tot a la nostra ciutat, al costat de guanys comparativament excessius, posen en clar que vivim en una societat sotmesa a estructures de pecat. Però això no és una excusa per seguir endavant. El pecat social és el resultat del nostre pecat personal, que engendra i afavoreix la injustícia.

La pretesa impossibilitat de canviar el món no pot ser un refugi per al propi egoisme. Cal delatar-lo, desemmascarar-lo i fixar-nos en el més necessitat que tenim al costat.

Els dies de Setmana Santa celebrem el cim de la salvació del Crist. Les manifestacions religioses són cristianes quan entronquen i ens posen en sintonia amb els mateixos sentiments de Jesucrist, el qual predicant l'alliberament del pecat donava la mà als qui es quedaven al marge del camí.

«El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui». La pregària de Crist pastada amb el sacrifici personal ha de ser la pauta perquè la participació als actes de Setmana Santa sigui realment autèntica.

Quaresma del 1989.

REPARACIÓ, XAPISTERIA, PINTURA.
ESPECIALITAT COTXES «RENAULT».

Travessia Santa Eugènia, 18 - 22
Telèfon 23 44 32
17190-SALT / GIRONA

**CENTRAL
MECANOGRAFICA S/L**

ANTONI UBEDA I RUIZ
CIF - B - 17.036.476

MAQUINES I MOBLES D'OFICINA

Carrer Barcelona, 8
Telèfons 20 36 15 - 20 37 12

17001 GIRONA

JOAQUIM NADAL I FARRERAS

Alcalde de Girona

EL SILENCI DE SETMANA SANTA

Girona ha canviat profundament. Ha canviat i ha crescut el marc físic de la ciutat. Però ha canviat també el clima social, els costums, l'economia. Han canviat fins i tot els ritmes quotidians. S'ha trencat la barrera de l'estalvi pel frenesí. Ha declinat la penúria cultural, tenim força per triar què volem fer. Els cinemes s'omplen cada dia, el cotxe ens acosta a mil i un divertiments, o ens porta a l'èxode forçat del cap de setmana.

El calendari ja no és en absolut litúrgic. Només ens fixem en el pas de les estacions i atenem les variacions climatològiques per decidir si ens cal anar a les pistes o canviar per remullar-nos en el mar.

Estic segur que hem progressat. Que vivim temps millors, més lliures, més plens. Només de mirar enrere experimento l'asfíxia de la manca de llibertat.

Sigui com sigui, cada any podem trobar molt més que dotze pobres per rentar-los els peus el Dijous Sant. I voldria que tots plegats penséssim que la ciutat no ha pas canviat tant com per rentar-nos les consciències i oblidar la realitat col·lectiva tota la resta de l'any.

Enyoro, això sí, els vells silencis de tres dies quan la ciutat suspena en l'aire tebi del migdia callava hores i hores com un immens diumenge a la tarda allargassat.

Caminar pesadament, escoltar el silenci i olorar la primavera que s'acosta en els primers brots del passeig arqueològic.

*Escalinates de la Catedral,
vestes baixant amb el seu pendó.
(Foto Sans).*

JOSEP ARNAU I FIGUEROLA

President de la Diputació de Girona

En arribar aquests dies de Setmana Santa, m'és grat adreçar uns mots i alhora fer unes consideracions entorn del fet religiós que aplega tanta gent la nit de Divendres Sant.

Em plau, en nom de la Institució que presideixo, reiterar el suport a un acte tan arrelat i de tant costum i contingut religiós a la nostra ciutat.

Com a gironí, sento una profunda complaença per la reedició, després d'un període dilatat de dinou anys sense aparèixer, d'aquest opuscle que amb motiu de la processó sortia cada any i que ara veu la llum de bell nou. S'hi recull la història de cadascuna de les confraries de la ciutat, els esdeveniments que les han anat configurant fins assolir el punt culminant en la nit del Divendres Sant.

És bo que ara els gironins participem de la revifalla que està experimentant aquest acte litúrgic, i que es tradueix

en l'interès que ja fa una bona pila d'anys desperta entre tots nosaltres.

Enguany, la introducció d'un element nou, un pas que ens ve de la mà del Sr. Traiter, gran artesà en la matèria i de reconegut prestigi, fa que la processó s'impregni d'un aire viu i renovat que espero que sigui del gust de tothom.

D'altra banda, crec del tot remarcable la modificació del recorregut del seguici per diversos barris i carrers que conformen la Girona antiga, la qual cosa constituirà, per les seves singularitats, un itinerari més escaient que el farà —d'això no hi ha dubte— més lluit i reeixit.

Per tot això, la Diputació de Girona seguirà en aquesta línia d'ajut i d'enfortiment, per tal d'esperonar tots aquells gironins entusiastes que estan duent a terme una tasca allixonadora perquè cada cop més la reforcin i consolidin per tal que les nostres tradicions romanin íntegres i en ple reviscolament.

FONERIA i TALLERS
DE CONSTRUCCIÓ

Francesc J.
Alberch, S.A.

MAQUINÀRIA PER A LA INDÚSTRIA
PAPERERA, CARTRÓ I CEL·LULOSA
TURBINES HIDRÀULIQUES

Oficines: TOMÁS MIERES, 2

Tallers: PORVENIR, 6 i 8

Foneria: CANONGE DORCA, 5

Telèfons: 20 15 34 i 20 39 75

GIRONA – ESPANYA

La Confraria de Jesús i els nens

L'any 1957 el Molt Il·lustre Dr. Xavier Cochs organitzà en la nostra ciutat l'ens anomenat «Amics dels Nens», que tenia per finalitat social i cristiana el foment de l'educació física, cívica i espiritual ajudant els pares en aquest procés formatiu.

A més a més, el Dr. Cochs, ja endegada la susdita associació, aleshores molt necessària a Girona, tingué el coratge d'erigir una confraria que conduís aquells nois a participar en les devocions pròpies de la setmana santa i especialment a assistir a la solemne processó del Sant Enterrament. Així nasqué la confraria «de Jesús i els Nens», com a filial de la d'«Amics dels Nens».

El mes de desembre de 1960, l'Excm. Sr. Bisbe Dr. Josep Cartaña aprovà els estatuts de la nova confraria, de la qual el M. Il·ltre. Sr. Doctor Xavier Cochs fou director fins al dia de la seva defunció.

Hom acordà que el nou pas representés l'Entrada de Jesús a Jerusalem cavalcant sobre una somera i en actitud de beneir un nen ofert per la seva mare, els apòstols Pere i Joan i uns joves i nens amb palmes a les mans.

L'artista encarregat de realitzar el pas fou l'escultor de Barcelona Claudi Rius, especialitzat en art religiós, el mateix que també esculpí el pas del sant Sepulcre.

El pas de Jesús i els Nens fou beneït per l'Excm. Sr. Bisbe Dr. Cartaña el dia de Rams, 26 de març de 1961, al peu de l'escalinata de la Catedral. En el mateix acte també fou beneït l'estendard de la confraria, obrat per les religioses Adoratrius.

Durant alguns anys la processó de la benedicció dels rams anava a la plaça de sant Domènec i era acompanyada pel pas de Jesús i els Nens.

Enguany el pas estarà present, a Déu, a la benedicció dels rams que culminarà la processó, que sortirà també de la Catedral.

La confraria, més tard, ha sofert distintes oscil·lacions al ritme mateix de la processó de setmana santa; però actualment es troba en franca pujança i augmenta el nombre dels associats, que són joves i nois en la majoria, com correspon al seu nom.

Ja fa alguns anys que la confraria, conjuntament amb el Patronat de Joventut «Sant Pere Claver», organitza el dilluns, dimarts i dimecres sants unes convivències destinades a fer que la joventut visqui l'esperit de la setmana santa. També té cura de fer celebrar una missa en sufragi dels confreres i familiars difunts, el dia de la Mare de Déu dels Dolors, divendres anterior al diumenge de Rams.

Seguidament se celebra una reunió o assemblea de la Junta i dels confreres a fi de recollir les suggerències dels confreres i d'establir normes per millorar el funcionament, l'espiritualitat i el creixement de la confraria.

D'ençà de la seva fundació, la confraria de «Jesús i els Nens», que ara comença a anomenar-se «de Jesús i els Nois», està integrada en la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

JAUME MARQUÈS

AGRICOL GIRONA, S.A.

• Modelo Suzuki-Toro 2-T (4,5 HP)

PASSEIG DEVESA, 7 - TEL. 21 42 15 - GIRONA 17001

SERVEI OFICIAL

- Tractors.
- Motocultors.
- Tallagespes.
- Motobombes.
- Motoserres.
- Desbrossadores.
- Maquinària agrícola.
- Jardí i forestal.

Agroquímics SALVI

AGROQUÍMICS - LLAVORS
PLÀSTICS AGRICULTURA
JARDINERA - ADOBS

C/. Coll i Vehí (Edif. Sant Jordi)
Tel. 64 20 49 - LA BISBAL

Can Salvi - Tel. 47 32 32
VILOBÍ D'ONYAR

Distribuidor de

CONDOR

*Sant Isidre Llaurador, al fons el campanar
de Sant Feliu.*

Confraria de Sant Isidre Llaurador

De molt antic, a la processó del Divendres Sant, el primer Pas era el de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani. Hom podia contemplar-hi la imatge de Jesús agenollat als peus d'un àngel que li presentava el calze d'amargor des de dalt d'un arbre florit, als branquillons del qual es posaven uns quants ocells vius. Els tres apòstols predilectes dormien al cantó oposat. Aquest Pas pertanyia al gremi d'hortolans i com d'altres fou destruït.

Un grup d'agricultors de Santa Eugènia i de Palau Sacosta, portats per un desig de perfecció i devoció s'agruparen per celebrar actes de culte, entre ells, l'assistència novament a la processó penitencial del Sant Enterrament del Divendres Sant. Amb data 20 d'abril de 1946 sol·licitaren la possibilitat d'ésser erigits en confraria. El 4 de maig el Sr. Bisbe aprovà els estatuts.

Els calia quelcom important, el Pas. La junta de la confraria acordà, en reunió celebrada el dia 11 de novembre de 1946, la construcció del Pas representatiu de l'Oració de Jesús a l'Hort de les Oliveres, i encomanaren a l'admirat escultor gironí Sr. Carrera la maqueta, i pocs mesos més tard la talla i la realització a l'es-

cultor barceloní Sr. G. Arquimbau.

Any darrera any va anar sortint el Pas, fins que pels voltants dels anys setanta li calgué quedar-se esperant millors temps a la capella de Sant Lluç.

Va ser l'any 1985 en què un grup de joves agricultors i gent vinculada al

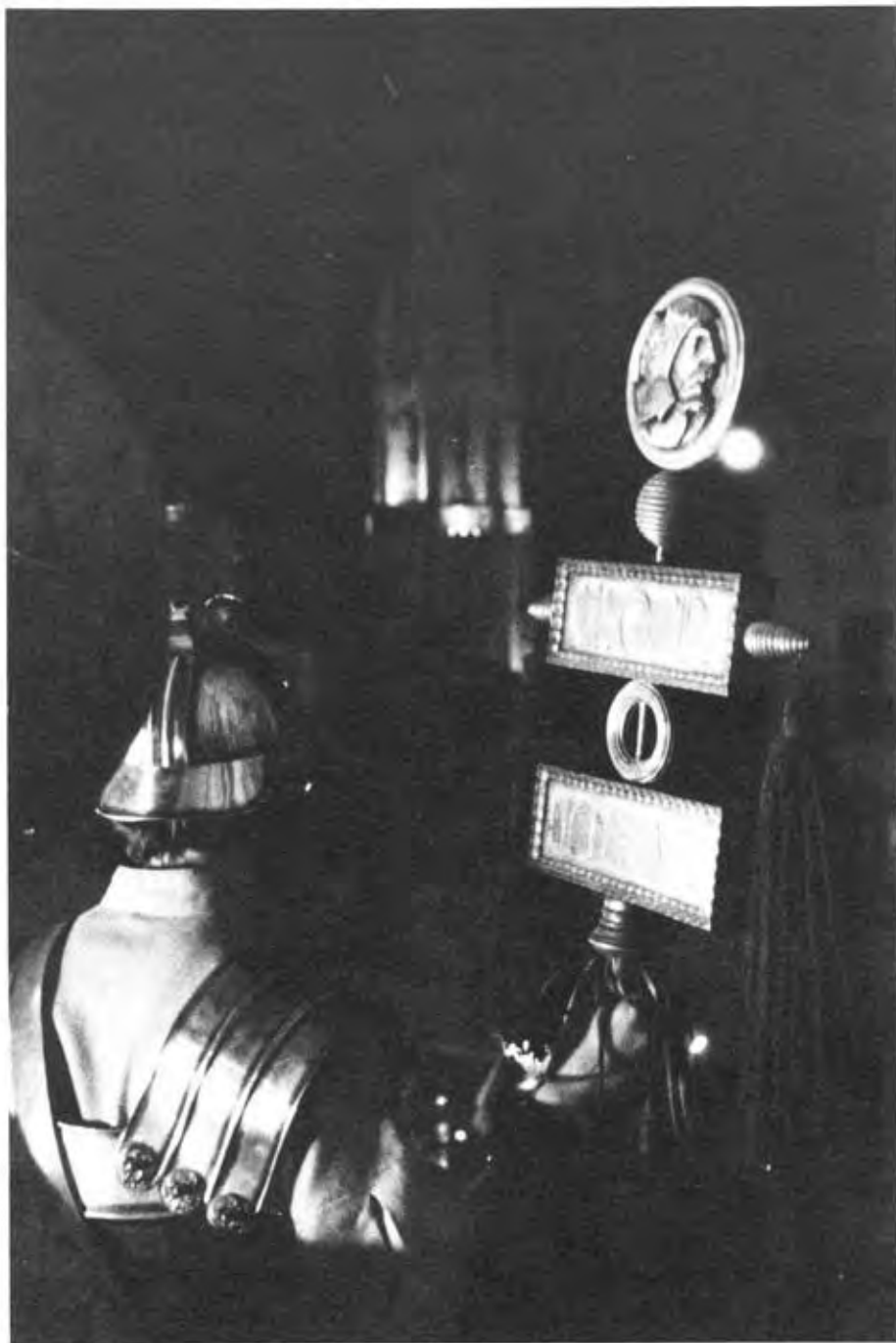
camp, de Girona i rodalies, amb el suport d'antics confreres, van decidir-se a fer revivre la confraria.

Molta empenta portava aquesta gent, i en un temps rècord aconseguiren restaurar el pas i que uns catorze «Vestes» l'acompanyessin pels carrers de Girona. Dos anys més tard, a més d'augmentar el nombre de «Vestes» a quaranta, es creà la secció infantil de la confraria, que aquest mateix any ja tenia dos representants, nombre que va augmentar a quatre l'any següent, com també ho feia el nombre de «Vestes».

No cal dir que la confraria aconsegueix la seva finalitat, o sigui, conservar i avivar entre la gent que viu, treballa o simpatitza amb el món rural la devoció als seus patrons, que segons la tradició eren camperols i ramaders, i donar a conèixer les seves virtuts a l'ensem que fomenta i contribueix al millor esplendor de la Setmana Santa a Girona.

Acabada la processó la confraria es reuneix i amb santa germanor i alegria comparteixen una sucosa bnyolada. Però no acaba tot aquí, sinó que és propòsit de la junta que els associats formin una gran família i com que el millor per reunir-la és una bona taula, organitza cada any una

gran arrossada, on la mà experta d'alguns confreres fa meravelles.

La confraria està oberta sempre a tothom, i així, tots junts, els que som i els que vindreu, podrem cantar al nostre patró el que diu un antic goig:

«Puix que sempre sou estat
de pagesos gran honor:
Guardaunos sempre de mal
Sant Isidro Llorador».

JOSEP NEGRE
Confrare de Sant Isidre

«Aspectes històrics del procés de Crist: la captura»

Foren dos els processos als quals fou solmès Jesús de Natzaret —a qui molts coneixien simplement com el Fill del Fuster—: el religiós, davant del Sinedri o Sanhedri, i el penal, davant del governador romà, Ponç Pilat. En els dos processos es van cometre greus infraccions processals i les sentències dictades en els dos judicis foren absolutament injustes i il·legals. En diversos treballs he analitzat aquests processos, a la llum de la legislació jueva i romana vigent en el moment d'ocórrer els fets: segle VIII de la fundació de Roma, sota l'imperi de Tiberi Cèsar, governant Ponç Pilat de Judea (província romana de Syria) i essent Herodes tetrarca de Galilea. Hi ha, malgrat tot, un episodi: el de la Captura o Detenció de Jesús de Natzaret, molt interessant i poc tractat pels comentaristes del tema. Intentaré dir algunes coses sobre la qüestió.

Després de celebrar la Pasqua amb els seus deixebles i d'instituir l'Eucaristia donant-los el pa i el vi, que acompanyà de paraules simbòliques, el Fill del Fuster portà alguns dels seus: Simó Pere, Santiago i Joan, ja entrada la nit, a l'Hort de les Oliveres, com era el seu costum. Després de la coneguda oració en aquest hort, en el curs de la qual, ate-

morit i greument angoixat, arribà a suar sang, unes veus van despertar els deixebles que dormien. Guiats per Judes, va aparèixer una turba d'espases i bastons dirigida pels principals sacerdots i vells del poble i, en gran part, composta per criats i caps del temple (Sant Lluc).

Sant Joan diu: «Llavors la companyia i el tribú i els ministres dels jueus van prendre Jesús i el lligaren». I Sant Marc: «Llavors ells llançaren sobre Ell les seves mans i el van prendre».

Respecte a això, l'afirmació de Sant Joan, que parla d'una cohort enviada per un tribú, ha induït autors, com Ricciotti i Cullman, a considerar que els romans van intervenir en la captura o detenció de Crist. Malgrat tot, tenint en compte que la cohort era la dècima part d'una legió, la qual comprenia ordinàriament 4.200 homes, i que el tribú corresponia, més o menys, a un actual coronel o general de brigada, si l'arrest hagués estat disposat per l'autoritat romana o a ella s'hagués sol·licitat la intervenció —no n'hi ha cap prova en els Evangelis— no s'hauria mobilitzat una cohort completa i un tribú per capturar l'indefens Jesús i, a més, de nit, quan el perill per a l'ordre públic podria considerar-se poc menys que

inexistent, ja que a aquella hora no era probable ni lògic que intervinguessin els seguidors del Natzaret, disposats a resistir, en la seva defensa, una ordre de l'autoritat romana. Corrobora això el fet que, quan es va haver de conduir Jesús, ja condemnat, al Calvari, tot i essent en ple dia i malgrat la presència de la multitud, es va considerar suficient una escorta de quatre soldats i un centurió

(Sant Mateu, Sant Marc i Sant Lluç), segons la narració del mateix Sant Joan. Sembla lògica també l'observació de Manassero en el sentit que si un tribú romà hagués intervingut en la detenció de Jesús, no hauria tolerat, passivament, que Pere, traient l'espasa, ferís en una orella Malcus, un dels servidors del Pontifex, és licit suposar que hauria castigat l'agressor, a part d'haver conduït immediatament l'arrestat davant de Ponç Pilat o bé, degut a l'hora nocturna, hagués reclòs el Natzarè en les presons de la Torre Antònia, poderosa fortalesa que dominava el Temple, en la qual Ponç Pilat —que habitualment residia en la Cesàrea Marítima— despaxava els assumptes quan es trobava a Jerusalem. Mai un tribú romà no hauria acompanyat l'arrestat davant del Pontifex, i és inconcebible també que es prestés a seguir ordres dictades per ell. Per més fer, el mateix Sant Joan, en relatar-nos l'escena de quan Jesús fou portat davant de Ponç Pilat, dona a entendre que aquest ignorava els motius de l'arrest, ja que preguntà: «De què acuseu aquest home?», el que resultava inadmissible si hagués estat ell qui va ordenar la captura del Natzarè. En conseqüència, doncs, l'expressió «cohort» i «tribú» que emplea únicament l'Evangelista Sant Joan, s'utilitza per referir-se a una turba de gent armada —probablement guàrdies del Temple—, mentre que els bastons que portava la turba dels algutzirs, recorden aquells —segons el Talmud— que els supremes sacerdots utilitzaven, a vegades, contra el poble.

Els deixebles fugen. El trajecte de Crist, lligat i rodejat per la turba, des del port de Getsemani —que en hebreu significa «molí d'oli»— fins a la presència d'Anàs degué de ser molt dur.

Ja està Crist en el Sanhedrí. És nit avançada. Comença l'interrogatori.

La primera de les infraccions comeses en el procés de Crist pels jueus, és que fou arrestat o detingut violant l'antic dret d'Israel, el qual prescrivia, per a la legitimitat de la detenció, que hauria de ser la legal conseqüència d'una imputació específica i formal (Deuteronomi 17,4; i Job, 13, 22-23) i, en el cas de Crist, encara no s'ha formulat en el moment de la seva captura, i només més tard l'anunciaren d'una manera jurídicament insostenible, pel que, en no haver estat cursada ordre alguna per a l'arrest de Jesús, la detenció fou un veritable segrest ja que el Dret he-

breu (Levític XIX, 16-18) considerava il·legítima una acció com la de Judes, la traïció del qual va fer possible la detenció del Natzarè.

Una altra de les infraccions processals comeses ens l'evidència la lectura de l'Evangelí de Sant Joan: «Llavors la companyia i el tribú i els ministres dels jueus van prendre Jesús i el lligaren. I el portaren primer a Anàs, perquè era sogre de Caifàs, el qual era Pontifex aquell any. I era Caifàs el que havia donat el consell als jueus que era necessari que un home morís pel poble».

Anàs no tenia motiu per intervenir en

el procés perquè ja no era suprem sacerdot. Anàs fou elevat a tal dignitat pel favor del procònsol Publi Sulpici Quirino, l'any 759 de Roma (6-7 dC) i fou depositat pel procurador romà Valeri Grato, l'any 767, conservant, malgrat això, gran influència, com una espècie d'eminència gris, que intrigava i continuava intervenint, amb les seves indicacions, en el pontificat del seu gendre, Caifàs. En realitat, sembla que fou Anàs el que prometé a Judes els 30 sicles de plata, preu de la traïció, i el que ordenà als seus agutzirs la detenció de Jesús.

A més d'aquesta falta de jurisdicció, l'interrogatori fou il·legal i es maltractà el detingut, cosa prohibida i castigada per les lleis.

Quins delictes s'imputaven a Crist?

A Jesús —com bé diu en el seu llibre «Procés de Crist» el magistrat italià Gennaro di Miscio—, no se li fa cap acusació explícita ni formal dels seus delictes, ni en el moment de la seva detenció, com ho requeria la llei hebrea, ni en el moment del seu trasllat a la casa de Caifàs. Malgrat tot, del total desenvolupament del procés es dedueix que foren dos els càrrecs formulats contra l'acusat: el de sedició, per haver amenaçat amb la destrucció del Temple de Jerusalem, i el de blasfèmia, per haver-se proclamat Crist o Messies, així com Fill de Déu.

Anem a veure si ambdues acusacions tenien fonament.

Prescindint de la interpretació, comunament acceptada, que Jesús, amb l'expressió «enderroqueu aquest Temple i jo el reedificaré en tres dies», al·ludia o es referia al seu propi cos, la conclusió jurídica, encara que se li volgués atribuir a la frase un significat literal, no canviaria. En tot cas, els jueus haguessin pogut considerar-lo un vanagloriós,

però mai un sediciós o rebel. A part d'això, per legitimar una condemna, segons la pròpia legislació jueva, es requeria, com a mínim, la declaració de dos testimonis dignes de crèdit, i no n'hi va haver.

Quant a l'acusació de blasfèmia, la llei jueva (Levític XXIV 15-16) deia textualment: «I diràs als fills d'Israel: l'home que maleís el seu Déu pagarà la pena del seu pecat; mori irremissiblement qui blasfemi en nom del Senyor; acabarà amb ell a pedrades tot el poble, sigui ciutadà o bé estranger; qui blasfemi en nom de Déu, mori sense remei».

La blasfèmia era únicament la que es proferia citant explícitament Déu amb el seu autèntic nom Yahvé, que significa «El que és» o «Aquell qui és».

Doncs bé, en primer lloc s'observa que cap testimoni no fou interrogat a aquest propòsit pel Sanhedrí i, per altra part, podia considerar-se blasfèmia proclamar-se Messies?

Els jueus concebien el Messies no com a Déu fet Home, sinó com un Home enviat per Déu a la terra, que hauria de venir com un poderós i fort cabdill, per guiar el poble elegit contra els seus enemics, els gentils, és a dir, els pagans: el Messies, així, no era considerat pels jueus com una encarnació de Déu, sinó com un ésser humà enviat per Ell. Per tant, doncs, proclamar-se Messies, en cap cas no podia constituir el delictes de blasfèmia castigat amb la mort. Tampoc haver-se proclamat Jesús, a més, Fill de Déu —«Fill de l'Home», expressió usada per Crist amb més freqüència—, ja que, segons el concepte jueu llavors predominant, el títol de «Fill de Déu» donat al Messies no implicava la seva Divinitat, essent considerats fills de Déu, a més dels Àngels, també els homes.

En cap dels quatre evangelis no es diu que Crist pronunciés la paraula Yahvé, és a dir, Déu. Malgrat tot, Jesús fou condemnat pel Sanhedrí com a blasfem a la pena de mort, després d'esquinçar-se Caifàs les vestidures.

A més de les il·legalitats ja exposades, la sessió del Sanhedrí, que va concloure amb la condemna de Crist, fou celebrada de nit, amb el qual es va violar l'especial norma de dret processal jueva segons la qual els membres del Sanhedrí podien reunir-se en audiència solament des del començament del matí, des de les 9, fins les 4 de la tarda, i la sentència fou pronunciada immediatament després de l'interrogatori, violant una altra norma processal hebrea, segons la qual les causes penals podien ser decidides en el mateix dia solament en el cas que la sentència no fos condemnatòria, perquè, en aquest cas, la decisió havia de tenir lloc al dia següent, a part que haurien hagut de votar tots els jutges del Sanhedrí, començant pels menys

vells fins arribar al President. També va constituir una altra il·legalitat el que no hi hagués —com requeria també la Llei— almenys un Jutge que parlés i votés a favor de l'acusat, a part també que sobre l'acusació de blasfèmia no s'interrogà els testimonis, la declaració unànime de dos dels quals, almenys, es requeria perquè hi hagués condemna. Tant és així que el rabí Klausner, en un llibre que escrigué l'any 1922, reconegué que, segons el Dret hebreu d'aquella època, Jesús fou injustament condemnat

a la pena capital. Així mateix, el jurista hebreu americà Schyayder, fa uns cinquanta anys inicià una campanya per la qual fou reconstruït el Sanhedrí, amb la finalitat que es reparés l'error comès per aquell que presidi Caifàs en jutjar el Natzarè. El 25 d'abril de 1933, una cort d'hebreus —composta per un President, dos jutges, un Fiscal i un Advocat defensor— es va reunir a Jerusalem per jutjar imparcialment el cas de Jesús i va decidir la revisió del procés, declarant que la condemna constituïa

un dels pitjors errors comesos pels homes, el qual la raça hebrea s'honorava de reparar. Finalment, el 1948 l'alta cort Judicial d'Israel va sotmetre al ministre de Justícia d'aquell Estat la instància de l'holandès H.A. Lobbe, encaminada a obtenir una revisió oficial del procés de Jesús.

MIQUEL PÉREZ CAPELLA

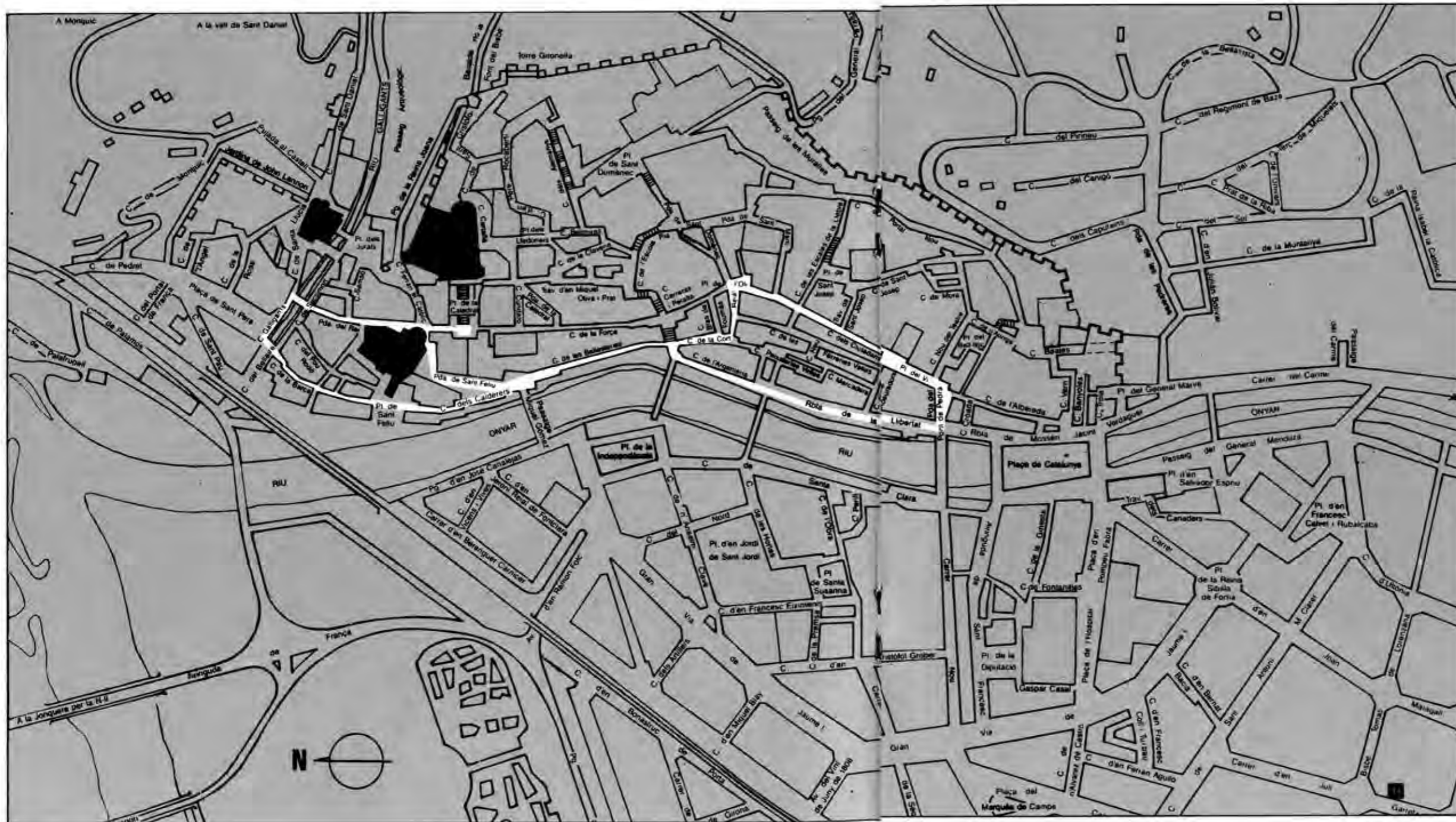

Divendres Sant

24 de març 1989
10 hores nit

Plaça de la Catedral
Pujada del Rei Martí
Carrer Galligants
Carrer de la Barca
Plaça de Sant Feliu
Carrer Calderers
Carrer de les Ballesteries
Carrer de la Cort Reial
Plaça de l'Oli
Carrer dels Ciutadans
Plaça del Vi
Pujada del Pont de Pedra
Rambla de la Llibertat
Carrer de l'Argenteria
Carrer de les Ballesteries
Pujada de Sant Feliu
Plaça de la Catedral

Divendres Sant

24 de març 1989
10 hores nit

Plaça de la Catedral
 Pujada del Rei Martí
 Carrer Galligants
 Carrer de la Barca
 Plaça de Sant Feliu
 Carrer Calderers
 Carrer de les Ballesteries
 Carrer de la Cort Reial
 Plaça de l'Oli
 Carrer dels Ciutadans
 Plaça del Vi
 Pujada del Pont de Pedra
 Rambla de la Llibertat
 Carrer de l'Argenteria
 Carrer de les Ballesteries
 Pujada de Sant Feliu
 Plaça de la Catedral

Confraria de Jesús crucificat - Manaies de Girona

Enguany totes les persones i institucions que estimen la Setmana Santa i la Processó del Sant Enterrament de Girona estan d'enhonorabona, ja que es produeix un fet que ajuda a la seva consolidació: l'aparició del Programa de la Junta de Confraries.

Això que acabem de dir pot semblar obvi, però la realitat és que, per a nosaltres, constitueix un motiu de reflexió, ja que en els 18 anys que l'esmentat Programa no s'ha publicat, hi ha hagut importants esdeveniments històrics que ens permeten afirmar que la societat gironina d'avui no és la mateixa de la del 1970. Per tant, per atendre avui la Processó i l'existència o pertinença a una Confraria, no es pot deixar de banda aquest procés històrico-sociològic.

No és el moment ni el lloc per fer una anàlisi històrica, però sí per dir que la Setmana Santa Gironina, i en concret els Manaies, han passat d'estar a punt de desaparèixer a aconseguir una consolidació realment important en el conjunt de la ciutat.

Per als Manaies aquest fet s'explica per dues raons. La primera pel fet real que per a tots els membres de l'entitat s'ha tingut molt clar que el fonamental era treballar per Girona i la seva Processó. Els Manaies potser

ja no existirien si no haguéssim tingut com a nord la seva ciutat i la ferma creença que se'ns demanava que continuéssim en la nostra tasca, prescindint de raons personals i d'actituds polítiques o ideològiques.

En els Manaies ha entrat tothom qui ha volgut, sempre que estigués disposat a treballar pels objectius comuns.

La segona raó és que després d'11 anys de democràcia cada cosa ha tornat al seu lloc i ja no s'intenta imposar un criteri o una manera d'actuar.

El marc social el defineix la Constitució i, per tant, tot és admissible dins el seu àmbit.

Fruit del que diem és el sentit dels nostres Estatuts, aprovats recentment per l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe, en els quals se'ns defineix com una entitat que té per objecte contribuir a l'esplendor dels actes de la Setmana Santa de Girona (aspecte tradicional i extern d'una fe, sense oblidar que el cristianisme és més exigent i que implica també un altre tipus de participació comunitària) i a desenvolupar altres actes culturals de la ciutat, com pot ser organitzant la Cavalcada de Reis sota el patrocini de l'Excm. Ajuntament de Girona.

Entrant en l'aspecte organitzatiu de la Confraria, podem afirmar que en aquests anys, i concretament en els últims vuit, l'entitat ha passat a tenir gairebé un miler de socis, i que, mitjançant l'oportú conveni amb el Bisbat, ha traslladat la seva seu social a l'Església de Sant Lluc.

Efectivament, s'ha iniciat la rehabilitació de Sant Lluc amb la finalitat de

gaudir, per fi, d'un local estable i que ens permetrà desenvolupar i crear noves activitats.

Aconseguir aquesta fita és un esforç unitari de la Confraria i que es portarà a terme gràcies a l'esforç de tots els confreres i de les aportacions de les Institucions. En el seu moment donarem compte de tot, per tal que els gironins n'estiguin assabentats.

En tot cas, volem deixar clar que la nostra seu social, l'Església de Sant Lluç, estarà a disposició dels giro-

nins, ja que no podem oblidar mai que la processó de Girona és cosa de tots i que els uns sense els altres no aconseguiríem res.

Per acabar, felicitem-nos perquè la nova aparició d'aquest programa serveixi per unir-nos encara més entre tots, i així continuar treballant en aquella tasca que ens és comuna: la Setmana Santa i la Processó del Sant Enterrament de Girona.

LA JUNTA

CAMPANYA POPULAR D'AJUDA A LES OBRES DE REHABILITACIÓ DE L'ESGLÉSIA DE SANT LLUC PER A LA CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT

MANAIES DE GIRONA

GIRONINS!

La Confraria de Jesús Crucificat - Manaies de Girona ha endegat una campanya popular per portar a terme la rehabilitació de l'Església de Sant Lluç.

Aquesta campanya consistirà en la venda simbòlica de les «toves» del paviment de la nau de l'Església, al preu de 5.000 pessetes cadascuna.

Les aportacions es reflectiran en un plànol numerat, que es col·locarà a l'entrada de la nau i en el qual figurarà la localització de les toves adquirides per cada col·laborador.

ESPEREM LA VOSTRA PARTICIPACIÓ

Aquesta sol·licitud d'ajuda pot semblar un atreviment, però si ho hem fet és perquè ens mou un projecte: la Setmana Santa i la ciutat de Girona. No volem la rehabilitació d'una seu social exclusivament, sinó oferir un nou equipament cultural a la nostra ciutat.

Volem que tingueu la seguretat de que el vostre esforç, el de les institucions i el nostre propi revertirà a la ciutat.

Aquest és el compromís que assumim i que ens ha decidit a demanar-vos el vostre ajut.

Gràcies!

LLOCS D'ADQUISICIÓ DE LES «TOVES»: NARCÍS PÉREZ MORATONES, tel. 21 40 66 / NARCÍS VALTIERRE CAULA, tel. 21 31 77 / LLIBRERIA PLA DALMAU, Rambla de la Llibertat, 20, tel. 20 01 86 / NARCÍS ARBUSÉ -Magatzems Puig Giralt-, Rambla Verdaguer, tel. 20 03 25 / GRANJA MORA, Cort Reial, 18, tel. 20 22 38 / RAMON BOIX, Ballesteries, 17, tel. 20 67 97 / QUIM BOADAS -Cafeteria l'Hort-, carrer Onyar, 12, tel. 20 49 52.

Confraria de la Puríssima Sang

Ara fa 419 anys que aquesta Confraria va ésser fundada pel reial privilegi del 24 d'octubre de 1569.

Una de les seves missions era assistir espiritualment els sentenciats a mort; fins a l'última execució a Girona va assistir més de 506 condemnats.

Els confreres, un cop es notificava la sentència de mort, posaven un vel negre als portals de la ciutat i demanaven almoïna per celebrar misses i el funeral per l'ànima del condemnat.

Avui, al cap d'aquests 419 anys de vida, i dins d'una societat totalment distinta, on per sort ja no hi ha la pena de mort, la nostra Comunitat continua viva i en expansió, ja que ens dóna un signe especial, un misteri de comunitat entre tots els confreres, una profunda amistat basada en la religió i en fer el bé.

En aquests moments, per nosaltres la processó és una lliçó vivent de fe, tant per nosaltres mateixos com pels que la vénen a contemplar.

No és la repetició d'una tradició o un record, sinó que és la manifestació viva i actual d'un acte social ple de fe.

LA JUNTA

Arxiconfraria de la Passió i Mort

La pietat exemplar dels nostres avantpassats van fundar l'any 1684, en la que era llavors insigne i secular Col·legiata de Sant Feliu d'aquesta ciutat, l'Arxiconfraria de la Passió i Mort, de molt arrelament i de gloriosa tradició gironina que ha mantingut a través dels segles l'amor viu, sincer i entusiasta dels seus arxiconfreres.

L'Il·lm. Sr. Bisbe d'aquesta Diòcesi, Francesc Severo Thomas Auther, testimonieja que en data 11 de setembre de 1685 la susdita arxiconfraria fou instituïda i fundada previ consentiment de la «Constitució del Papa Clemente VIII».

Origen i fundació

Fou canònicament erigida a la Capella del seu nom de la Parròquia Major de Sant Feliu, aprovada el 1685, i agregada a l'Arxiconfraria de la Santíssima Crucifixió establerta a Roma el 10 de juliol de 1688.

La seva finalitat

Propagar la devoció a la Sagrada Passió de Nostre Senyor Jesucrist entre els seus associats i altres fidels.

Té concedides innombrables gràcies, entre les quals consten algunes indulgències plenàries i moltes de parcials.

Actualment es troba, i sense haver variat, en l'Església de l'Ex-col·legiata de Sant Feliu.

El 1941 va ser beneïda la nova imatge de talla, obra de l'escultor Josep Espelta, representant Jesús Crucificat i reproduint l'antiga, que fou destruïda el 19 de juliol de 1936.

Actualment la Confraria està integrada per 72 confreres numeraris,

en commemoració de les 72 espines de la corona del Redentor, 68 confreres i 30 confreres.

D'entre els actes de gran relleu que celebrava l'Arxiconfraria de la Passió i Mort cal esmentar la predicació de les 3 hores d'Agonia de la Tarda del Divendres Sant, i al capvespre del mateix dia, l'Adoració de la Creu pels confreres i feligresos de la parròquia, la qual s'ha recuperat des

GIMNÀS

Ronda Pare Claret, 25 – Tel. 20 93 66
17001 GIRONA

UN NOU ESTIL DE GIMNÀS

SERVEIS:

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT
MUSCULACIÓ MASCULINA I FEMENINA
SAUNA
SOLÀRIUM
HIDROMASSATGE
CENTRE D'ESTÈTICA
SERVEI METGE
REHABILITACIÓ
QUIROMASSATGE
MASSATGE ESPORTIU PER A SENYORS,
ETC.

**HORARI, DE DILLUNS
A DIVENDRES**
De 7 del matí
a 11 de la nit

I DISSABTES
De 9 a 1 del migdia
De 4 a 8 del vespre

 Caja Postal

NUEVOS CAMINOS

COMPARTIR ILUSIONES

Comprar un piso o construirse una vivienda ha sido siempre una decisión difícil... En la Caja Postal lo sabemos y hacemos todo cuanto está en nuestra mano para ayudar a nuestros clientes a tomarla...

Para ellos hemos creado nuestro "PRESTAMO VIVIENDA". Hemos agilizado al máximo los trámites y la concesión. Hemos facilitado, en definitiva, la decisión a nuestros clientes.

El "PRESTAMO VIVIENDA" de Caja Postal disfruta de las mejores condiciones del mercado

Si además percibe sus haberes y tiene domiciliados los pagos en Caja Postal, obtendrá más ventajas en las condiciones de tu "PRESTAMO VIVIENDA".

Caja Postal, Nuevos caminos.

de fa 3 anys i que es porta a terme a les 5 de la tarda del Divendres Sant.

Finalment, ens plau reproduir el vers que inspirà el Sant Crist de la nostra Confraria, a la poetessa Rosa Verdú, en presenciar la Processó del Sant Enterrament, el dia del Divendres Sant.

AL CRIST DE LA PASSIÓ I MORT

A Girona, avui, bons amics hi tinc
amistós batec d'ales els he vist;
he captat l'amor; a gaudir-lo vinc,
però abans que tot, és el meu Sant Crist.

Què té aquest Sant Crist, que no em puc explicar,
que m'ha sobtat en un calfred tan gran.
Tot un alè diví fugint del toc humà...
diu «Vine, vine..., l'estic esperant».

Travessant el pont del riu transparent
tot deixant enrera poble i gent,
Sant Feliu albiro, com far resplendent...
Oh, costa amigo, de pedres d'argent.

Dintre de l'Església remoreig somort
del món de tenebres, Tu n'ets la claror.

Perquè tan sol et deixen, Oh dissort!...
Tu que tant estimes... tan sol, Senyor!

Poc a poc, m'acosto a la penombra
que empara en silenci el Sant Crist jacent.
Els meus ulls no el deixaran sol en l'ombra,
a prop d'Ell, sento que els braços m'estén.

Fent-me petiteta i abraçant la Creu
el meu cor li parla, i Ell ja m'entén...:
Res no contesta, qu'és muda sa veu,
els ulls sí que'm miren, i jo el comprenc.

Perdó, per ara, i per tot moment,
que quan m'arribi la darrera hora...
i sigui sols per Vós, mon pensament,
acolliu-me, acolliu-me a vostra vora.

ROSA VERDÚ

Confraria de la Santa Faç

La Confraria de la Santa Faç és filial de les Congregacions Marianes de Dames de la Cort de l'Honor i dels Cavallers de Nostra Senyora del Pilar. La Congregació de Dames de la Cort d'Honor s'estableix a la capella de Sant Francesc de l'Església Parroquial de Nostra Senyora del Carme el dia 12 d'octubre de 1912. La Congregació dels Cavallers es va constituir el maig de 1940 a la capella de Sant Ponç de la Parròquia Major de Sant Feliu, amb el deure de procurar la restauració de la capella de Nostra Senyora del Pilar de Pedret o dedicar-la al culte en benefici dels veïns del barri i dels devots a la Verge del Pilar.

El gener de 1944 s'acordà de participar en la processó del Divendres Sant. Se sol·licità autorització al M. Il·lustre Vicari General per tal que la Congregació hi pogués assistir amb la seva bandera i vesta. Aquesta s'ha d'adequar als colors de la bandera. La vesta serà de color morat amb mànigues blanques, una faixa d'uns quinze cm. al llarg de tota la vesta amb botons morats (des del coll fins als peus per la part davantera). El conjunt es completa amb un cordó trenat que cenyeix la vesta, els extrems dels quals pengen uns cin-

quanta centímetres des de la cintura. Aquestes primeres vestes tenien butxaques, fet que recordo perquè el meu avi acostumava a remenar-se les butxaques i després em donava un grapat de caramels.

En morir el meu avi, el meu pare el va substituir en l'organització de la Congregació.

El 20 de juny de 1950, el Sr. Bisbe va nomenar la Comissió de Dames i Cavallers de la Santíssima Verge del Pilar per tal d'organitzar la Confraria de la Santa Faç i construir un pas. El 1951, la Confraria assistia a la processó amb el PAS DE LA VERÒNICA, el qual va ser portejat per membres del Col·legi Nacional de Secretaris, Interventors i Dipositaris d'Administració Local, en tenir per patrona la Verge del Pilar.

S'acorda de reformar la vesta i el meu pare, com a representant de la Confraria, a més de confeccionar-la té la missió de defensar-ne l'aprovació davant la Junta de Confraries. Es presenten les següents novetats: Es completa la vesta amb una àmplia capa blanca, amb la Creu de Santiago a l'alçada del pit, se suprimeix el cordó bicolor que cenyeix la cintura i se substitueix per una faixa de color blanc que en la seva part central té cosida una placa amb la insígnia de les Congregacions Marianes de la Verge del Pilar. Es complementa la vestidura amb guants blancs i la recomanació de portar sabates negres, per aconseguir uniformitat entre els assistents a la Processó. El Pas va ésser beneït pel Sr. Bisbe el Dimecres Sant de 1951. El 1952 se li afegeixen els fanals que presenta ac-

tualment. Amb la inclusió de la figura del «Cirineu», el 1961 queda completat el Pas.

El 1952 va sortir la Confraria amb el seu pendó ofert per la Sra. Estrellita Noguera. El 1961, els funcionaris de Correus i Telègrafs, sota el patrocini de la Verge del Pilar i l'apòstol Santiago s'adhereixen a la Confraria de la Sta. Faç a través de la seva Associació de la Germandat de Santiago, als quals se'ls fa l'honor aquell any de ser portadors del Pendó de la Confraria.

Desitjo traslladar en aquesta plana, perquè sempre serà actualitat el que escrivia el 1961, com a Delegat de la Germandat de Santiago, i amb l'aprovació i firma del Delegat de Telègrafs:

«No hi ha res que alligoni tant en el compliment del deure, que en guiar amb més rectitud en la manera de realitzar-lo, que el coneixement de

com el van acomplir els homes que ens van precedir i van dedicar els seus esforços i van fer el sacrifici de les seves energies i les seves vides per llegar-nos una missió a realitzar i amb ella un nom honorat i un historial net i brillant.

La missió és el porvenir, i a ella li devem els nostres esforços, els nostres desvetllaments i els nostres sacrificis, a fi que els que ens succeeixin rebin de nosaltres, augmentat, allò que generacions anteriors van posar a les nostres mans».

JOAQUIM ROSA ROCA
Delegat de la Confraria de la Sta. Faç

Confraria de la Passió

L'origen de la Confraria de la Passió cal cercar-lo en la fundació, per Sant Pau de la Creu, de l'orde dels PP. Passionistes.

Aquesta Institució religiosa tenia tres branques: els pròpiament nomenats Passionistes, les monges amb el mateix nom i els seglars. Els últims constituïen una Germandat, autoritzada pels respectius Bisbes de les diòcesis on s'establien. El Papa Pius IX, l'any 1861, pel Breu Pontifici «Curavit Nobis» facultava el Pare General dels Pensionistes per erigir canònicament la Confraria de la Passió, de manera que llurs associats o Confreres parti-

cipaven de les gràcies espirituals que gaudien els Religiosos Passionistes. El Papa Benet XV, amb el Breu «Probe Novimus», de 26 de febrer de 1918, confirmà i valorà la Confraria, donant-li categoria d'Arxiconfraria, i com a seu els assignà el Santuari de «Sala Santa» de Roma, ratificant alhora totes les gràcies, indulgències i altres concedides abans.

Pel que fa a Girona, un Grup de devots de Sant Pau de la Creu i Santa Gemma Galgani, desitjós de viure més intensament l'esperit Passionista, iniciaren contactes amb els PP. Passionistes de Barcelona amb l'ob-

jecte d'instaurar una Confraria.

Fets els tràmits pertinents, el Sr. Bisbe Dr. Cartaño, amb data 2 de desembre de 1943, aprovà els estatuts presentats i signà el decret d'erecció canònica de la Confraria de la Passió.

De llavors ençà la Confraria celebrava els cultes que preveuen la regla, d'entre ells cal esmentar la funció de la Llançada. També l'assistència a la processó del Sant Enterrament; l'any 1946, acompanyaven el «Pas» que representa Jesús clavat a la creu acompanyat de dues imatges, la Verge i Sant Joan.

La descripció d'aquest Pas la dona un testimoni fefaent, l'autor del IV Evangeli en el Capítol 19 versets 25, 26 i 27: «I s'estaven prop de la creu de Jesús la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria, la Magdalena. Jesús, doncs, veient la mare i allà prop el deixeble que estimava, diu a la Mare: Dona, heus aquí el vostre fill. Després diu al deixeble: Heus aquí la teva mare. I d'aquella hora ençà, prengué el deixeble a casa seva».

LA JUNTA DE LA CONFRARIA

Confraria de la Mare de Déu dels Dolors

Aquesta Confraria fou erigida canònicament a la nostra Ciutat pel llavors Bisbe de Girona, Dr. Miquel Pontich, el dia 22 de juny de 1687. Tot seguit, s'iniciaren els actes de culte, però calgué celebrar-los en diferents llocs on els donaven acolliment.

El dia 30 de juny de 1703, la senyora Peronella Masdeu i Caramany, mitjançant escriptura autoritzada pel notari de Girona, Sr. Ignasi Roig, fa donació irrevocable i perpètua d'uns terrenys de la seva propietat emplaçats davant del Portal del Carme i confinants amb el Convent dels P.P. Mercedaris, a favor de la Confraria de la Mare de Déu dels Dolors, amb l'única i expressa voluntat que puguin construir-hi una Església per celebrar tots els seus cultes.

Així mateix, el 18 de desembre de 1731, un altre document, autoritzat pel mateix notari, dóna fe de la concòrdia entre les Confraries dels Dolors i el Comanador i Religiosos del Convent de la Mercè, donaven també el terreny necessari, que confrontava amb el cedit per la senyora Masdeu, per la millor construcció de la Capella.

Les obres començaren el 19 d'abril de 1732, amb la col·locació de la primera pedra pel Bisbe Dr. Baltasar de

Bastero i Lladó. El 4 d'abril de 1743, vigília de la festivitat de la Mare de Déu dels Dolors, era beneïda l'Església, que és encara avui la de la Confraria; d'ençà d'aquella data, llevat dels anys 1936 al 1939, s'hi han vingut celebrant fins avui, setmanalment, els actes de culte ordinaris.

Si bé amb tants anys les successives generacions de Confreres han mantingut la fe i l'esperit que donà lloc a l'erecció, a qui calgué reforçar fou a l'edifici, car el febrer de 1986 observàrem l'imminent perill d'esfondrament del creuer i de la nau central. El 23 de novembre de 1987 començaren les obres de reconstrucció, que finalitzaren pel juny de 1988.

A les altres Confraries germanes, feia temps que els mancava lloc digne i adient per tenir-hi els Passos respectius; la restauració de la nostra Església els obrí les portes per constituir-hi una llar comú entorn de la Mare de Déu que és especialment mare de les nostres Confraries.

Sigui'ns permès finalment, per les presents lletres, donar humils i afectuoses gràcies a tots aquells estaments públics, privats i als particulars que s'han interessat i ajudat amb suport econòmic per poder fer front a unes despeses superiors a les nostres possibilitats econòmiques, així com un reconeixement fraternal envers els innominats companys que, sens escatimar temps, esmerçaren l'enginy i energies a arranjar l'interior del temple, i que feren factible que el dia 15 de setembre de l'any passat poguéssim tots alegrar-nos en el Senyor celebrant novament, presidits pel nostre Sr. Bisbe, Monseñor Jaume Camprodon i Rovira, la festa dels Dolors de la Mare de Déu a l'Església a ella dedicada i acabada de restaurar. També recordem amb goig el tercer centenari de l'erecció canònica de la Confraria de la nostra Ciutat (22 de juny de 1687).

JOAN DE PUIG I ROCA
Secretari de la Confraria

 BOADA
seguros

AGENTS COL·LEGIATS

CAJA DE PREVISION
SEGUROS DESDE 1898

CATALUNYA

Mesa Patronal de Accidentes de Trabajo nº 101
C.A.F. GIRONA

I també...

 BOADA
gestoria

Rambla Llibertat, 6 · Tel. 20 5200 · 17004 GIRONA
Ctra. Barcelona, 31 · Tel. 21 34 08 · 17001 GIRONA

Artesania - Repujats - Trofeus - Copes
Plaques homenatge - Medalles commemoratives
Regals aniversari - Jubilacions - Noces d'Argent
Noces d'Or, etc.

ARTS I METALLS CARMANIU

INSÍGNIES CONFRARIES SETMANA SANTA.
MANAIES. (SOLDATS ROMANS)

Carrer Albareda, 6 - Tel. (972) 20 06 24 - 17004 GIRONA

Confraria del Sant Sepulcre

Volem des d'aquest espai resumir una mica la història referent a la nostra Confraria del Sant Sepulcre.

Aquesta Confraria erigida el 15 de gener de 1947, essent consiliari d'honor l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe Dr. Cartanyà i director de la mateixa M.I. Dr. Josep Ma. Noguer i Juliol, que en l'actualitat ostenta el càrrec de consiliari.

L'any següent (1948) s'estrenà el monumental pas o misteri del Sant Sepulcre projectat per l'arquitecte Sr. Joaquim Ma. Masramon de Ventós, i va ser construït als tallers de Claudi Rius a Barcelona, el qual es pot contemplar durant tot l'any a la Catedral de la nostra ciutat.

El 1957, es creà la Guàrdia Noble, formada per set membres, en la qual vesteixen un uniforme, rèplica del que ostenta la Guàrdia Suïssa del Vaticà.

Entre els projectes que hi havia l'any 1960, era la construcció del Cristo Jacent, obra de l'escultor gironí Sr. Domènec Fita i la col·laboració del Sr. Joaquim Boada i que podem admirar a la capella que va ser destinada a la nostra confraria. Així també s'esperava la construcció d'un pas per a la secció de dames de la confraria consistent en l'embalsama-

ment de Jesús abans de ser introduït a la cambra mortuòria denominat «Pas dels Perfums», essent aquest projecte una realitat per a aquesta Setmana Santa, en la qual es procedirà a la seva benedicció i podrà ser contemplat a la processó del Sant Enterrament del proper Divendres Sant. El grup escultòric, és obra de l'escultor Sr. Trayter, dels tallers d'Art Cristià d'Olot, i la plataforma, així com tots els seus accessoris, il·luminació i decoració, està realitzat per membres de la nostra confraria.

Al mateix temps, hem de manifestar el nostre agraïment a tots els confreres que estan realitzant un esplèndid treball per a la conservació i renovació de la nostra confraria, la qual, any rera any, està augmentant el seu nombre de cofreres i d'activitats, tant espirituals com culturals. Hem de ressaltar la celebració que es fa cada any a la Basílica de Paler (Besalú), coma a «Diada de Germanor», i que cada any veiem incrementar el seu nombre d'assistents, atrets potser per la seva gran bellesa, pel marc inconfundible de la seva història, antigament com a Monestir Benedictí, i en l'actualitat Basílica restaurada amb aportacions de fidels devots, i dedicada al Sant Sepulcre, el qual gaudeix dels mateixos

privilegis que el Sant Sepulcre de Jerusalem.

Quedant aquesta Basílica als auspicis de la nostra Confraria en la qual hi celebrem amb gran solemnitat la nostra festa anual, comptem amb la presència de tota la Junta de Confraries de la nostra ciutat, i els Cavallers de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem, que donen una gran vistositat a l'acte amb els seus uniformes, així com el recolliment que es produeix a l'interior en sentir el cant gregorià, entre aquelles antiquíssimes parets esculpides en pedra, realitzat per un grup d'entusiastes senyoretes acompanyades per un excel·lent organista als quals volem deixar palès el nostre major agraïment per la seva grata col·laboració, tota això dirigit pel nostre company i secretari de la confraria de Ntra. Sra. dels Dolors, Sr. Juan de Puig Roca.

LA JUNTA DE LA CONFRARIA
DEL SANT SEPULCRE

Al fons el companar de Sant Fèlix.

Horari de les celebracions

Presideix les celebracions el Sr. Bisbe de la diòcesi Mons. Jaume Camprodon i Rovira.

La Coral Mixta de Banyoles, amb la direcció del Mestre Frigolè, actuarà en la funció del Diumenge de Rams, Dijous i Divendres Sant.

DIUMENGE DE RAMS

11 del matí: A la porta dels Apòstols, benedicció de palmes i rams, amb assistència de la Confraria de Jesús i els nens acompanyant el seu pas «L'entrada de Jesús a Jerusalem». Tot seguit comença la PROCESSÓ: Plaça dels Apòstols i entrada per la porta principal. Celebració de l'Eucaristia. Lectura de la Passió del Senyor.

1 del migdia: Benedicció del Pas dels Perfums de la Confraria del Sant Sepulcre.

DILLUNS SANT

9 del matí: Litúrgia de les Hores i Missa Conventual.

DIMARTS SANT

9 del matí: Litúrgia de les Hores i Missa Conventual.

5 de la tarda: Missa Crismal. Benedicció dels Sants Olis. Commemoració diocesana jubilar de les ordenacions sacerdotals dels anys 1939-1964.

DIMECRES SANT

9 del matí: Litúrgia de les Hores i Missa Conventual.

8 del vespre: Sortida de la Confradia de Jesús Crucificat «Manaies», per lliurar el penó al Sr. Salvador Donato i Breva. Itinerari: Pujada Sant Fèlix, C. de les Ballesteries, C. de la Cort Reial, C. dels Ciutadans, Pl. del Vi, Pont de Pedra, C. Nou, C. Santa Eugènia, Av. Sant Narcís, Ramon Muntaner i Pare Coll. - Av. Sant Narcís, C. Santa Eugènia, Pl. Marquès de Camps, C. Nou, Pont de Pedra, Pl. del Vi, C. dels Ciutadans, Pl. de l'Oli, C. de la Cort Reial, C. de les Ballesteries, Pujada Sant Fèlix i escalinata Catedral.

DIJOUS SANT

10 del matí: Litúrgia de les Hores.

7 de la tarda: Missa vespertina de la Cena del Senyor. Lavatori dels peus. Trasllat del Santíssim Sagrament.

DIVENDRES SANT

11 del matí: Litúrgia de les Hores.

5 de la tarda: Celebració de la Passió del Senyor. Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons Sant Joan. Pregària universal. Adoració de la Santa Creu. Comunió.

10 del vespre: Processó del Sant Enterrament (organitzada per la Junta de Confraries). Benedicció final pel Sr. Bisbe.

Itinerari de la Processó: Pl. de la Catedral, Pda. del Rei Mortí, Galligans, C. de la Barca, Pl. de Sant Feliu, C. dels Calderers, C. de les Ballesteries, C. de la Cort Reial, Pl. de l'Oli, C. dels Ciutadans, Pl. del Vi, Pda. del Pont de Pedra, Rbla. de la Llibertat, C. de l'Argenteria, C. de les Ballesteries, Pda. de Sant Feliu, Pl. de Catedral. Enguany figurarà a la processó un nou Pas de la Confraria del Sant Sepulcre, construït amb el suport dels esposos Franc. i Araceli Samaranch i altres donatius.

DISSABTE SANT

11 del matí: Litúrgia de les Hores.

11 del vespre: Vella pasqual. Benedicció del foc i preparació del Ciri, al Claustre. Processó. Anunci de la Pasqua. Litúrgia de la Paraula. Benedicció de l'aigua. Renovació de les promeses del Baptisme. Eucaristia.

DIUMENGE DE PASQUA DE RESURRECCIÓ

11 del matí: Missa del dia, concelebrada. Benedicció papal.

CRIST HA RESSUSCITAT, AL-LELUIA, AL-LELUIA!

*Pas del Sant Sepulcre,
davant la façana de la Catedral.*

Al peu de la tradició popular.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

